

Christoph Redecker

Pro-Rector, Academiae Rostochiensis Christophorus Redeker, I.U.D. ... Ad Solennes Exequias ... Barbarae Elisabethae Kochen. Abs Tristissimo Viduo Viro ... Dn. Johanne Gerdasio, Medicinae Doctore & Prof. Publ. ... paratas, Omnium Ordinum ... Cives Academicos ... invitat : [P.P. Sub Sigillo Academ. Rost. d. XX. Iunii, A. 1688.]

Rostochii: Weplingius, [1688]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771554168>

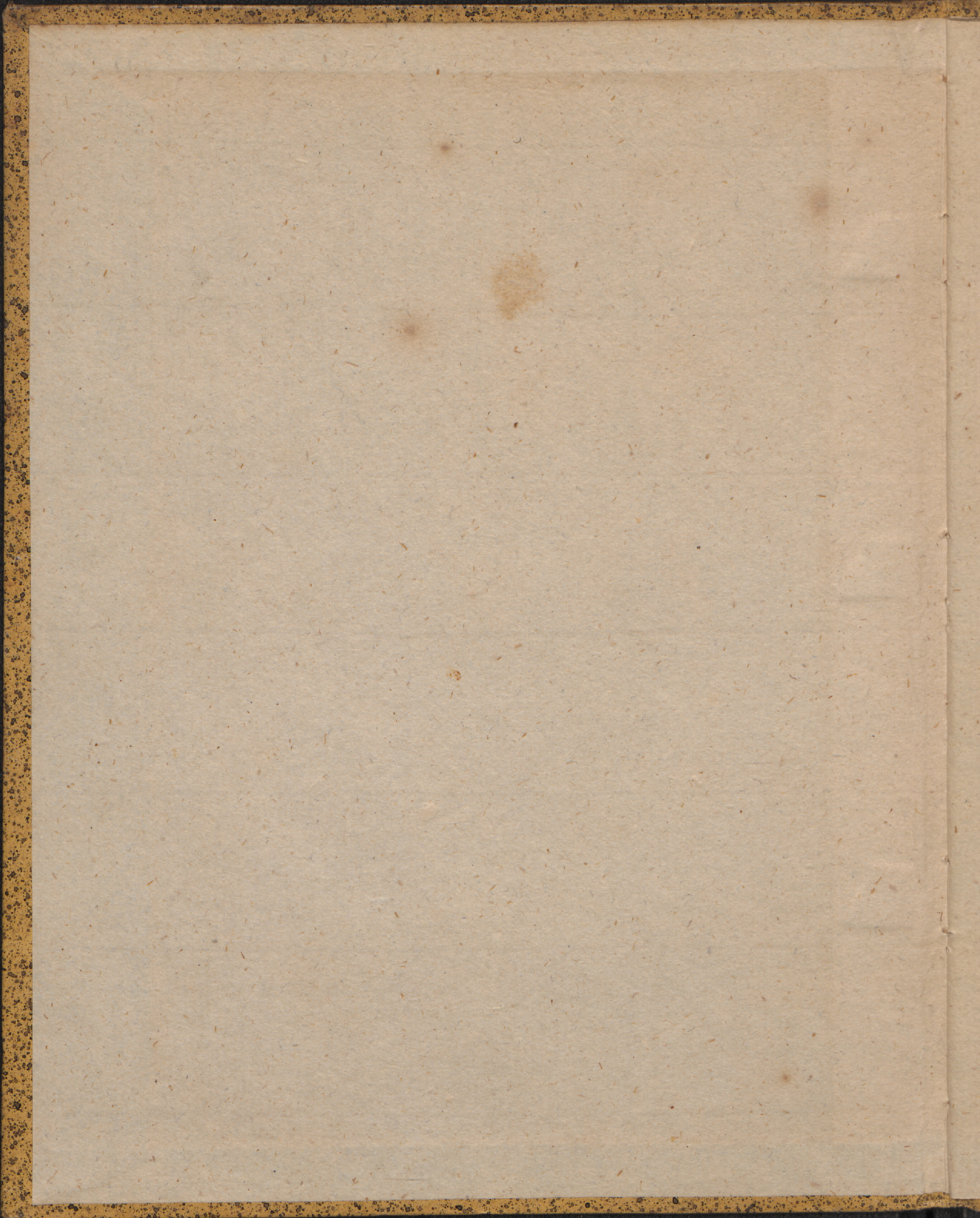
Druck Freier Zugang

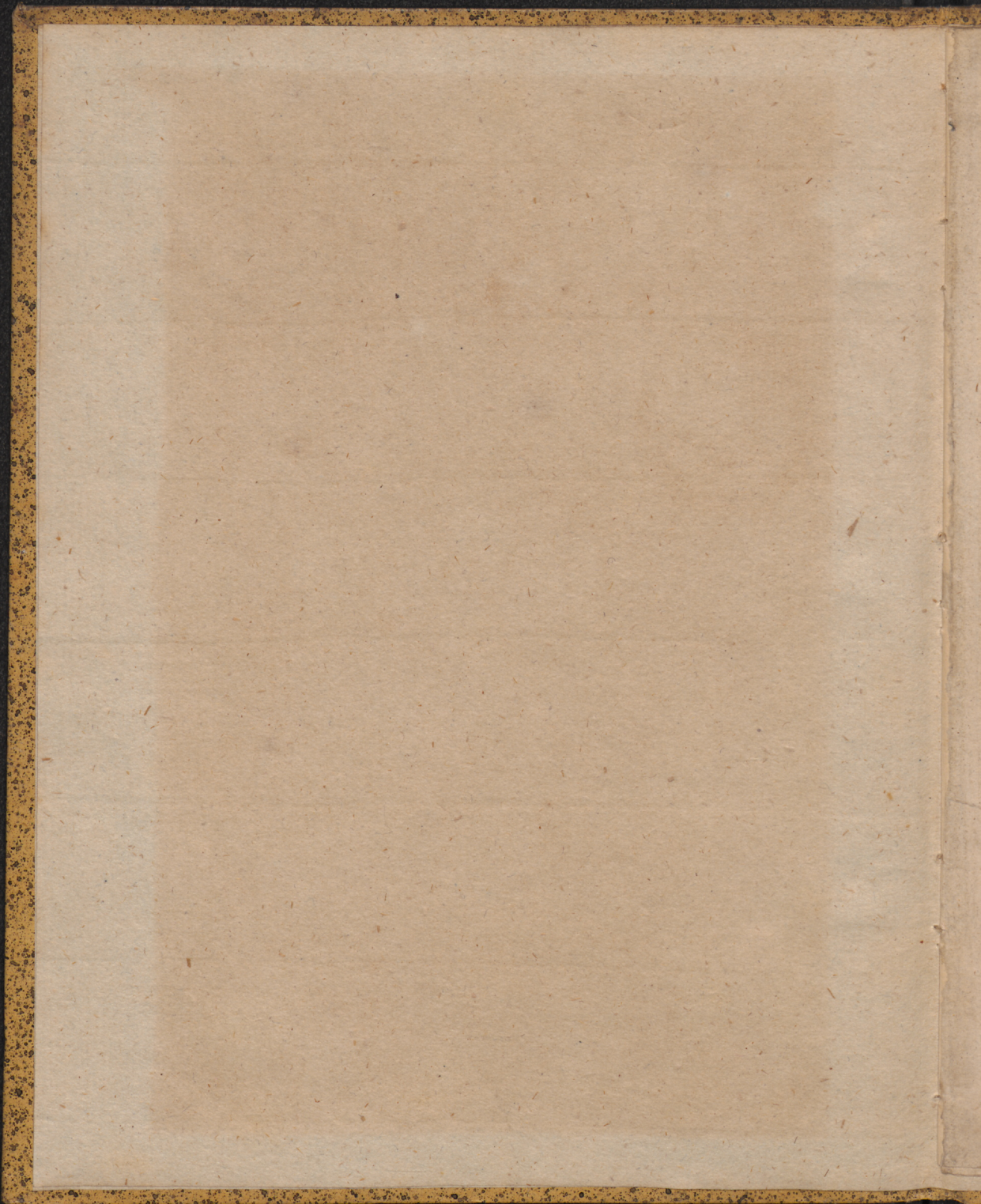

Redeker, C.,

in B. E. Koch.

R. 1688.

C. D.
PRO-RECTOR,
ACADEMIÆ ROSTHOCHIENSIS
CHRISTOPHORUS
REDEKER,

P. CONSISTORII DUCALIS
TOR, & FACULTATIS JURIDICÆ
p. t. DECANUS.

Ad
SOLENNES EXEQUIAS

in e omniq; virtutum nitore fulgidissima femine

BARBARÆ ELI-
SABETHÆ KOCHEN.

Abs TRISTISSIMO VIDUO

Viro Experientissimo, Nobilissimo, Excellentissimoq;

DN. JOHANNES
GERDESIO,

Medicinæ Doctore & Prof. Publ. Celeberrimo
Fautore, Collega & Amico N. honoratissimo, decentissimè paratas,
*Omnium Ordinum ac dignitatum CIVES Academicos, quâ fas est
humanitate, invitat.*

•••••
Rostochii, Typis JOH. WEPPLINGII, Univerf. Typogr,

Væ non ita pridem de periculo-
sissimô parturientium bellô, in
qvô mulieres non solum cum
exqvifitissimis difficultatibus &
acerbissimis doloribus; sed &
cum morte ipsâ configere, non
nunquam succumbere, cogun-
tur, programmate indicavi;
Eadem & hodie, præter mea
vota, repeto. Abs KLEINI-
ANA, ex partu mortis occasio-
nem naçtâ ad GERDESIAM, in partu quoq; præmatu-
rè exstinctam, procedendum est. Novi, quæ pectus
meum urgeat mæstitia, ubi calamo post KLEINIA-
NUM nomen exprimere GERDESIANUM, simulq;ve
exeqvias, abs TRISTISSIMO VIDUO CONJUGI
DILECTISSIMÆ paratas, intimare cogor; Si De-
functæ virtutes, Mariti ardentissimæ preces, liberorum
suspiria, Agnatorum, Amicorumq; flagrantissima vo-
ta, Puerperam N. morti eripere potuissent, adhuc vive-
ret; Verùm Omnipotenti placuit DEO, ut nobis in
ipso ætatis flore exemplum mortalitatis esset, meditatio-
nemque mortis, quâ nulla generi humano conducibi-
lior, inculcaret. Ab hâc enim meditatione omnis de-
pendet mortalium felicitas, Hæc non tam de præsen-
ti, quàm futuro, non tam de temporali, quam æternô
sollicita est. Sapiens igitur meritò dicendus, qui de mor-
te suâ, per quam, ceu per januam, vel ad æternam
vitam mortemve itur, cogitat. Non temerè hinc Pla-
to omnem Sapientum vitam meditationem mortis
dicebat. Sit eò magis Christianorum vita perpetua
mortis

mortis cogitatio, quæ peccare non permittit, satis eleganter scribit *Thomas de Kempis c. 23. lib. 1. de Imit. Christ.* *Si in omni facto & cogitatu nos ita haberemus, ac si hodie essemus morituri, non peccaremus, & Augustinus lib. exhort. nihil sic revocat à peccato, quàm frequens mortis meditatio*
Moriendum omnibus juxta Poëtam:

Omnes huc tendimus, metam properamus ad unam,

Omnes sub leges Mors vocat atra suas.

Non Alexandrum victoriæ, non Aristidem justitiæ, Cimonem Liberalitatis, Absolonem formositatis, Crassum divitiæ, immortales reddere potuerunt, terrea fuere vascula, non minus fragilia, quam reliqua: Curandum igitur, ut bene moriamur; Non potest autem bene mori, qui non bene vivit, non bene vivit, qui mortis est immemor; Hæc meditatio mortis horrorem, judicii tremendi discrimen, ardentis gehennæ metum ab oculis cordis elongari nullatenus patitur: quis igitur malè viveret, ac hisce periculis, discriminibusq; se submitteret imprudenter? Nil prodest diu vivere, prodest autem quotidie discere mori. Certè, si quis Methusalem longissimè viventis annos superaret, se miseriorem potius, quam feliciorum prædicare posset, cum, qui diutius vivit, plura pericula experitur, quam qui citò moritur. Nostra vita mare tempestuosum est, quò quis diutius navigat, eò diutius ventorum, fluctuum, tempestatumq; vim sustinere cogitur. Mors portus est, extra quem nemo se de vera tranquillitate & securitate gratulari potest. Hinc Solon Græcorum sapientissimus neminem ante mortem beatum existimabat; Pauperem Irum mortuum præponebat ditissimo viventi Cræso. O quam pulchrè! Sarcinam paupertatis, miseriarum & periculorum deposu-

) (2

erat

erat jam Irus, quâ adhuc premebatur Cræsus. Si in longævâ vitâ humana confisteret felicitas, homo vivendi diuturnitate etiam cervos excederet, indignum enim foret ullum animal felicius esse, quam hominem, in cuius obsequium illa omnia sunt condita. Quid cogitemus igitur de longævâ vitâ? semper de morte cogitemus. Incerta certissimæ mortis hora est. Quum mane fuerit, putemus nos ad vesperam non perventuros, occidente sole, orientem iterum nobis promittere non possumus. O quam multi exuerunt subito mortalitatem, qui de longiori vitâ spem certam conceperant? O quam insperatò hic ab altò ruens fregit cervicem, ille manducando obriguit, ille ludendo, alius igne, ferrò alius, alius peste vitam finit! Nescimus, quâ horâ veniet mors, semper igitur vigilemus, ut, quod nescimus quando veniet, paratos nos inveniatur, quum venerit, & ad hoc fortè nescimus, quando veniet, ut semper parati simus. Parata sic quoque fuit, & de morte fati suspecta *BEATA NOSTRA*. semper meditabatur mortem, hinc benè vixit, nec malè mori potuit. Exiit mortale, & immortale induit; emigravit ex hâc fragilitate & se per mortem ad æterna recepit gaudia; quâ benè vero vixerit & quâ bene mortua sit, antequam enarremus, pauca de Majoribus Beatæ nostræ, hîc inseramus. Cœpisse Beatissimam Nostram aurâ vitali frui Anno O. R. 1664. d. Decembr. Sedini, quæ urbs totius Pomeraniæ clarissima, Ducum quondam Pomeraniæ sedes illustrissima & nuperâ obsidione clarissima, accepimus. Patrem habuit Virum Nobilissimum atq; Consultum Dominum MARTINUM KOCHEN, primum Scabinatus illius loci Assessorem gravissimum, dein Senatorem

rem Primarium dignissimumque. Matrem vero CA-
THARINAM BECKERS, fœminam omni virtute
muliebri ditissimam, Laudavit Avum Paternum Domi-
num MARTINUM KOCHEN, Consulem Civitatis
Coslinensis ulterioris Pomeraniæ celebratissimæ dignif-
simum. Aviam ejusdem Paternæ lineæ BARBA-
RAM SUEDERS fœminam virtute & celebritate Ma-
jorum, adhuc in posteris constanter durante inclytam.
Avum maternum salutavit Virum Spectatissimum Do-
minum HELMICH BECKER, Mercatorem Stral-
fundensem solertissimum laudatissimumqve, ex BE-
CKERIORUM, quæ adhuc in urbe Embdem orienta-
lis Frisiæ floret, familiâ ortum. Aviam mater-
nam ELISABETHAM SIBRANDS, ex Præno-
bili SIBRANDIANORUM familiâ, quam ut Deus ad-
feram posteritatem felicem, florentemqve esse velit, a-
nimitus vovemus, ortam. Hoc Majorum laudatif-
simorum sanguine creta, non potuit non probitatis si-
mul & pietatis hausisse igniculos, quos etiam crescen-
te ætate, optimè expressit. Sacratissimò baptisimi
fonte splendidissimè renata, & BARBARA ELISABE-
THA nominata à cunabulis & crepundiis, per molliores
ætatis puellaris annos sub Parentum optimorum ocu-
lo probè educata, usque ad annum O. R. 1675. & quidem
diem 15. Aprilis. Hoc annò, jussu divinò, Pater morta-
litati valedicens *BEATISSIMAM NOSTRAM*, acerbis-
simè abiturum, paternum lugentem reliquit. Gratulaba-
tur sibi *PIE DEFUNCTA NOSTRA* adhuc de Matre Sva-
visimâ, cujus sedula educatio videbatur amissam Pa-
tris institutionem aliquatenus compensare. At nec
hæc diuturna felicitas, cum omnia hoc in mundo fragi-
litati & summæ inconstantia obnoxia sint, fuit. Unius

enim & dimidii lustri spatium vix præterierat, cum & A.
1681. die 29. Jan. Mater dulcissima, terrena hæc relinqvens
cœlestia peteret gaudia. Quàm acerbissimè initiò ma-
tris obitum tulit Beatissima N, quantis mœroribus pe-
ctus probum obsitū fuit, dijudicandum illis relinqvo, qui
in tenerrimâ ætate parentibus orbat, pupillorum inter
personas miserabiles meritò enumeratorum numerum
auxerunt. Redeunte posthæc animò æquius fati severi-
tatem tulit, putavitq; *recte atq; ordine*, ut Romana *FORMU-
LA UTAR*, factū quod à domino factum Hinc orphanorum
perpetuo tutori, ac fortissimo defensori, se unicè credidit
Deo, ejusq; verbum, certissimam regulam vitæ, elegit.
Hinc virtutum innatarū & excultarum vis, & inde concitatus
suavis bonæ famæ odor (nam in istis laboribz, sexui
huic convenientibus, nulli suæ ætatis virgini cedere vole-
bat) fragrantiam suam exferere cœpit, & ad Virum Excel-
lentissimum, Experientissimumq; Dominum JOHAN-
NEM GERDESIUM, Medicinæ Doctorem, & Profes-
sorem celeberrimum, Amicum nunc, & collegam no-
strum Æstumatissimum penetravit, eumq; accersivit, ut
tam selectæ & pudicæ virginis legitimos amplexus pe-
teret, eamqve annuentibus Agnatis facilè obtineret. De
conjugio consumendo facta stipulatio. Celebratæ sunt
nuptiæ cum aliâ, tum ob singularem utriusque partis
in vincula matrimonii concedentis animorum & in-
clinationis conformitatem atq; harmoniam felices An-
no 1682. die 9. Jan. & susceptus adeo status conjugalis in
Domino benedictus, quo durante *DEFUNCTA* nunc eheu!
N. in Maritum defixos semper habebat oculos, ab ejus
nutu pendeat, in eoqve colendo verè Evadnem, Pan-
theam vel Armeniam adæqvabat. Soli Deo, Maritoq; soli
placere studebat. Erat mens una, una voluntas in duobus
corpo-

corporibus, idem volebant ambo, idem nolebant ambo,
quid horum vinculo firmitus? Perbreve quidem fuit
hocce matrimonium; non tamen sterile, in sextum modo
annum deductum, tribus tamen liberis beatum. Pe-
perit enim BARBARA ELISABETHA nostra Sedini An-
no 1683. die 9. Jun. primogenitam filiolarum CATHARI-
NAM DOROTHEAM & sic se s'vavisimo Matris, Ma-
ritum Patris titulo condecoravit. Non enim Matrimo-
nium contraxerant ad fovendam perpetuam viginita-
tem, uti Henricus II. cum Cunigunde Franconicæ stirpis
Palatina: ut Boleslaus Pudicus Rex, Poloniae cum Cuni-
gunde Belæ Regis Ungariæ filiâ; sed liberorum procre-
andorum animo & voto, ut ex prole diuturnitatis sibi
memoriam in ævum relinquerent, haberentq; præsidium
in adversis, oblectationem in secundis. Gaudebant Pa-
rentes, sibiq; de suo herede animitus gratulabantur; Ve-
rùm, gaudium illud non diuturnum, præmaturâ evan-
uit morte formosissimæ puellulæ, vix ætatis annum ex-
pleverat, cum demortuorum numerum implere cogere-
tur. Heu rerum humanarum maxima quid estis?
Omnia estis fragilia. Verùm maximè pii Parentes
immortalis Dei voluntati patienter subscribebant, ac be-
nedictum illius celebrabant nomen, qui dedit & abstulit.
Nec obsequiosus Deus ingratus, sequenti enim Anno 1685.
d. 20. Nov. Viduus mœstissimus ex conjugè s'vavisimâ
nunc eheu! desideratissimâ videbat Sedini adhuc pueru-
lum ALEXANDRUM JOHANNEM, generis sui
propagatorem, & hîc Rostochii die 8vo currentis mensis
& anni CATHARINAM ELISABETHAM, qui per an-
norum teneritudinem non satis capaces sunt gravissimæ,
quam in amissione matris dilectissimæ passi sunt, jacturæ.
post

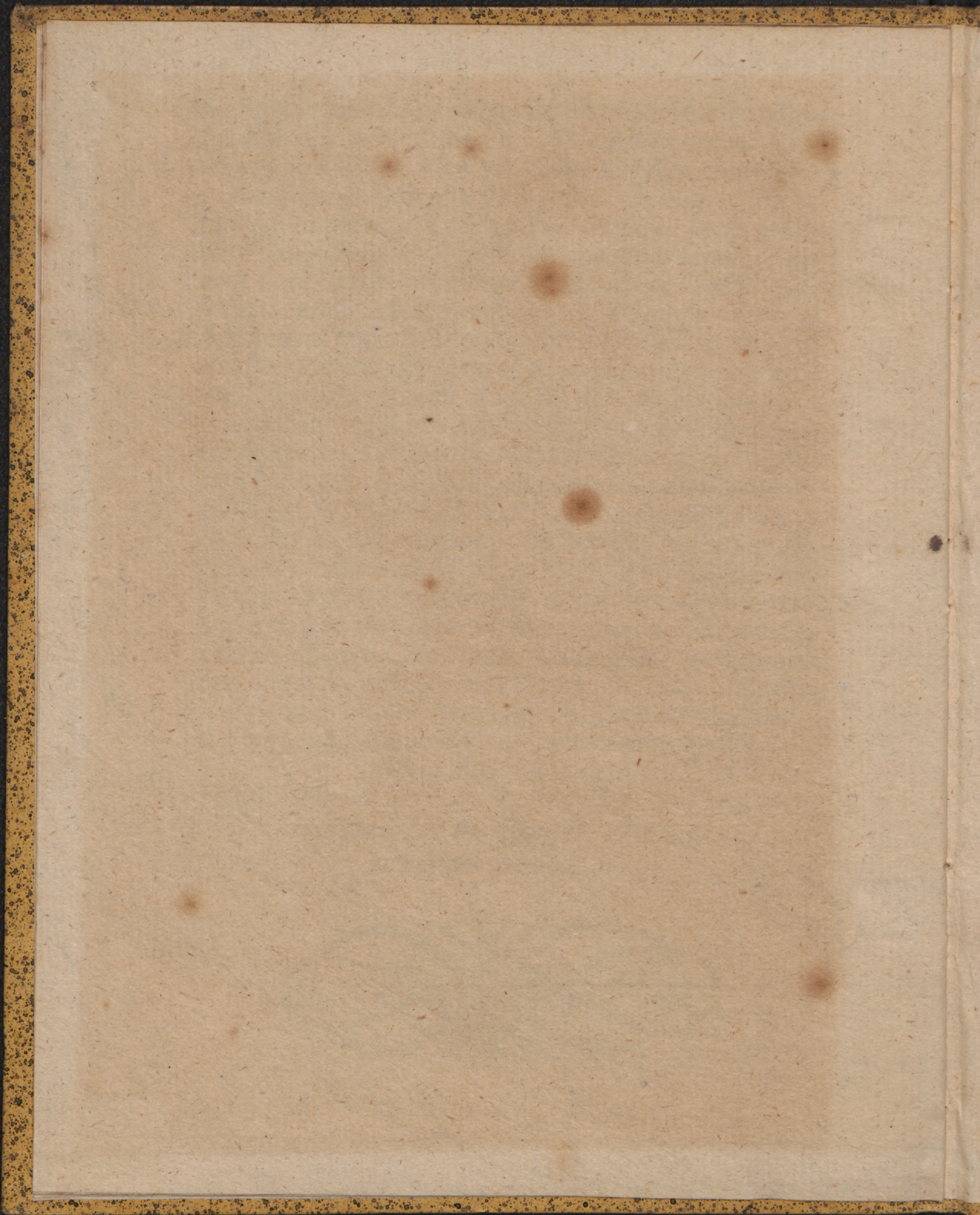
Postquam enim hanc filiã modo nominatam natu mini-
mam auxiliante & assistente divinõ auxiliõ peperat, pu-
tabat nostra BARBARA ELISABETHA, quæ diu mul-
tumqve uteri difficultatibus, quasi oceanõ, jactata,
tandem in portum se pervenisse, omnemq; periculi me-
tu in pariendo superasse; sed ecce! accessione gravissimo-
rum symptomatum inter gemitus & suspiria mariti in-
spera to extincta est; Qui casus quanto est inopinus magis
& inñaturus, tanto luctuosior accidit *DOMINO MARITO*
VIDUO MOESTISSIMO, acerbè lugenti Conjugẽ, natalium
splendore insignem, moribus svavem, sedulam, intelle-
ctu prudentem &, ut verbulò virtutes omnes compre-
hendam, *CONJUGEM OPTIMAM*. Absit tamen vir *EXCEL-
LENTISISME* ut modũ lugendi transeas. Præmisisti *BAR-
BARAM ELISABETHAM* Tuã, non eã amisisti. Mor-
tis nunquam fuit immemor, malè itaqve mori non po-
tuit, non mortua *BARBARA ELISABETHA* tua, sed
per mortem ad vitam transiit æternam. Cum autem
hodie exuviæ piè *DEFUNCTÆ* terræ matri sint reddendæ,
omnes officiosè Cives rogatos volumus, ut frequen-
tes confluant, iusta piis manibus debita lubente & con-
dolente animo exsolvant, mortalitatis memoriam
refricent, & sic bene vivere & bene mori à *BEATA*

NOSTRA discant, Valet!

P. P. Sub Sigillo Academ. Rost. d. XX. Junii, A. 1688.

*Conventus fiet in Templo MARIANO
ad horam primam.*

GUSTAV KOCH
Buchbinderei
ROSTOCK

rem Primarium digniffimumque. Mat
THARINAM BECKERS, fœminam
muliebri ditiffimam, Laudavit Avum Pa
num MARTINUM KOCHEN, Conf
Coslinenfis ulterioris Pomeraniæ celebra
fimum. Aviam ejusdem Paternæ li
RAM SUEDERS fœminam virtute & c
jorum, adhuc in posteris conftanter dur
Avum maternum salutavit Virum Specta
minum HELMICH BECKER, Merc
fundenfem folertiffimum laudatiffimum
CKERIORUM, quæ adhuc in urbe Em
lis Frifiæ floret, familiâ ortum.
nam ELISABETHAM SIBRAND
bili SIBRANDIANORUM familiâ, qu
feram pofteritatem felicem, florentemq
nimitus vovemus, ortam. Hoc Maj
fimorum fanguine creta, non potuit nor
mul & pietatis haufiffe igniculos, quos
te ætate, optimè expreffit. Sacratiffi
fonte fplendidiffimè renata, & BARBAR
THA nominata à cunabulis & crepundiis
ætatis puellaris annos fub Parentum op
lo probè educata, ufque ad annum O. R. i
diem 15. Aprilis. Hoc annò, juffu divinò
litati valedicens BEATISSIMAM NOSTR
mè ab itum, paternum lugentem reliquit
tur fibi PIE DEFUNCTA NOSTRA adhuc
viffimâ, cujus fedula educatio videbatu
tris institutionem aliquatenus compensa
hæc diuturna felicitas, cum omnia hoc in
litati & fummæ inconstantia obnoxia fin

)(3

